

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo den 23. november 2004, vedtak sak 104-04

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, postboks 7015, 5020 Bergen, ref 11476015

Saken gjelder: Om det er tilstrekkelig bevis for at faktura og inkassoavarsel er betryggende sendt ved å fremlegge rekonstruert kopi av faktura og å vise til utskrift av datasystem der det fremgår at inkassoavarsel er sendt

Thor Dahls gt. 1 A

Postboks 311, 3201 Sandefjord

Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13

E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no

Bankgiro: 2490.45.31525

Org.nr.: 971 317 612

www.klagenemnda.inkasso.no

1. Saksforholdet

Kravet gjelder inkassokostnader på kr. 265, halvt salær, for inkasso i forbindelse med abonnement hos en teleoperatør. Faktura skal være sendt 25.02.04 pålydende kr. 333,99 og inkassoavarsel 30.03.04. Det er ikke uenighet om hovedstolen.

Klager hevder at han ikke har mottatt faktura eller inkassoavarsel og viser til at han har mottatt og betalt fakturaer som er tilsendt ham fra samme fordringshaver før og etter aktuelle faktura. Innklagede har fremlagt en rekonstruksjon av fakturaen (med automatisk oppdatert saldo per utskriftsdato), samt utskrift av en datalogg fra fordringshaver som hevdes å være bevis for at faktura og inkassoavarsel er betryggende avsendt. Det er ingen uklarheter med hensyn til adresse.

Klagen er datert 04.05.04. I brev til klager fra sekretariatet 29.06.04 ble klagen avvist under henvisning at den åpenbart ikke ville føre frem. Klager fastholdt klagen 28.07.04. Inkassoklagenemndas leder bestemte at klagen skulle behandles av nemnda og saken ble behandlet i møte 18.10.04.

2. Partene anfører

Klager hevder at en rekonstruksjon av en faktura er ikke tilstrekkelig bevis for at den er sendt. I rekonstruksjonen er saldoen oppdatert, og den er således ikke i samsvar med den faktura han skal ha mottatt. Selskapet må fremlegge en kopi av originalfakturaen for at det skal være tilstrekkelig bevist at den er sendt. Utskrift av en datalogg er heller ikke tilstrekkelig bevis for at inkassoavarsel er sendt. Også for den må det legges frem en kopi av originalvarselet. Klager mener at det ikke er grunnlag for å kreve inkassokostnader. I brevet 28.07.04 der han opprettholder klagen, viser han også til § 10 og en ”inkassopåminnelse” datert 26.07.04 med beløp kr. 544,89 som han hevder ikke er i samsvar med loven, da kravet ikke er nærmere spesifisert. Han mener også at innklagede ikke har anledning til å sende en slik oppfordring så lenge saken ikke er ferdigbehandlet.

Innklagede fastholder at faktura er sendt klager, og viser til det som hevdes å være en rekonstruksjon. Inkassoavarsel er også sendt ettersom det fremgår av datautskriften at purregebyr er påløpt, noe som skjer samtidig med utsendelsen av varselet. Brevene er sendt med normal post, og klager har betalt fakturaer før og etter denne saken. Det er ikke utelukket at begge parter har rett, og at brevene er kommet bort i posten. Klager må ha risikoen for eventuelle feil i postgangen. Innklagede har vist til uttalelser i Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57. En kopi av fakturaen og inkassoavarslet vil uansett ikke være noe sikrere bevis for selve utsendelsen.

3. Inkassoklagenemnda ser slik på saken

Inkassoklagenemnda tar utgangspunkt i inkassoloven § 17 første ledd som bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettlig inndriving. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall, det vil si at det er sendt faktura med betalingsfrist. Det skal også være sendt inkassoavarsel. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene nemlig ikke kreves dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Av loven fremgår det at varselet må være avsendt, det er ikke noe vilkår at det er mottatt. Ordlyden er valgt med vilje, noe som fremgår av Ot. prp. nr. 2 (1987-88) på side 57:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og at varslene i det hele kommer frem. Departementet vil imidlertid understreke at dette kun vil gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldner .

Inkassoloven regulerer avsendelse av inkassovarselet. Nemnda anser at de samme prinsipper må legges til grunn for fakturaen, og at den også må være betryggende avsендt før forfall. Spørsmålet i saken er om rekonstruksjonen av fakturaen og utskriften av dataloggen er tilstrekkelig som bevis for betryggende avsendelse.

Etter nemndas mening er det i forhold til inkassoloven ikke noe krav om at fordringshaver tar papirkopier av fakturaer og at fordringshaver eller inkassator tar slike kopier av inkassovarsler. Om dette skulle følge av regnskapsregler eller lignende tar nemnda ikke stilling til. Slike kopier er ikke bedre bevis for at faktura og inkassovarsel virkelig er sendt. Nemnda anser at det som er fremlagt er bevis for at faktura og inkassovarsel er sendt klager på en betryggende måte. Det er da grunnlag for å pålegge klager erstatningsplikt for fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettlig inndriving etter inkassoloven § 17 første ledd.

I brevet 28.07.04 der klager fastholdt klagen, har han vist til en ”inkassopåminnelse” av 26.07.04 som han mener ikke er i samsvar med inkassoloven § 10, og som han har andre anførsler i forhold til. Dette var ikke en del av den opprinnelige klagen, og er ikke forelagt innklagede. Nemnda bemerker at betalingsoppfordring etter § 10 er sendt 22.04.04 og at ”inkassopåminnelsen” ser ut til å være en ekstra påminnelse utover inkassovarselet etter § 9 og betalingsoppfordringen etter § 10. Selv om det kunne ha vært hensiktsmessig å behandle alle klagepunkter som springer ut av det opprinnelige kravet samtidig, finner nemnda at den opprinnelige klagen bør avgjøres nå. Eventuelle andre klagepunkter, herunder hvilke krav som må stilles til henvendelser utover de lovpålagte med hensyn til informasjon om rettslig pågang, betalingsanmerkninger og annet, må tas opp i ny sak. Det er nok at klager gir melding om at han fremmer klage som i brevet 28.07.04, som da vil bli forelagt innklagede og ellers bli behandlet på vanlig måte.

4. Vedtak

Klagen gis ikke medhold.

Iver Huitfeldt
Leder